

JAN KLECANDA:

MALOMĚSTSKÝ APOŠTOL.

KUS HISTORIE Z MALÉHO MĚSTEČKA.

I.
Na vyježděné dlažbě maloměstského náměstí zadrkotala pošta a zastavila před loubím domu, jehož průčelí ozdobeno bylo podivnou jakousi nestvůrou, o níž bylo by snadno říci, jakého dravce asi představuje, kdyby na štěstí obrovská tabule pod ní visela nehlásala, že to je bílý lev, a v tom domě že se nachází "Hostinec — Gasthaus", jehož držitelem byl Jan — Johann Soulavý.

Z poštovní archy, jež ctihodným zevnějškem svým silně připomínala staré, zlaté, dávno již zašlé časy, vyskočil na dlažbu pružným krokem mladý muž nápadného zevnějšku. Vysoké, štíhlé, ba skoro vyešnělé postavě vědomě zájmu. Má hlava, zdobená dlouhým, tmavým vláskem. Výrazný oblouček nadlehého muže, jehož oči svířily o mnohých probídných nocích a vůbec velice pohnutém životě, zdoben byl černým kostým skřipcem, sedícím na mohutném, orlím nose. Tváře jeho byly bledé, skoro vypadlé, brada byla pečlivě oholena, což ovšem asi nedalo mu mnoho práce, jak viděti bylo z nepatrného vousiska, jež se skoro ztrácelo pod stínem mohutného nosu.

Hlavu zajímavého muže, jehož bylo možno nazvat hezkým přes tu skoro chorobnou či snad hladovou hubenost a bledost, kryl velký černý širák, malebně k levému uchu posunutý. Tmavý, oděný, však jinak ještě slušný plášť halil postavu jeho až po kolena a zakrýval nepochybně dosti vážné nedostatky jeho výstroje, jak prozrazovaly otevřené spodky, a boty, jež sténaly touhou po místné ruce svého kdysi průvodce.

Malý muž rozhlédl se bystrým pohledem po náměstí, obrátil se hned zase k poštovní arše. Potřásl vozkou místo obvyklého zpropitného neobvykle srdečně a přeje jaksi blahosklonnou rukou, což jak se zdálo, prostému tomu člověku lehotalo více, než kdyby byl v ruce počítal šestáček nebo i dvaecetník. Nakloniv se do vozu, vyňal z něho oděný cestovní kufřík, jakýsi velký svitek papíru a cestovní hůl, kterou si byl nepochybně někde cestou u lesa uřízl.

"Tak nezapomeňte, pane Franc! — Rytíři! — Ať jste v pravý čas na místě!"
Široká tvář vozkova radostně zazářila a on ujistiv svého pasažéra, že nezapomene, práskl do kolu.

Zatím z hostince již vyběhla buclatá sklepnice a zároveň služka Andula, jež podle zastavení vozu poznala, že stal se zase jednou povolání zázrak, že totiž někdo zavítal do Letňan a ten někdo že chce použití pohostinnosti "bílého lva".

Současně objevilo se na náměstí několik osob, bodrých mistrů různých cechů, jež představovaly letňanský průmyslový rozkvět, a oči všech spočinuly pátravě na nápadném zjevu mladého muže, jenž vřel, že je oděvně pozorován, s posuňkem hodným španělského granda, pokynul sklepnicí, aby chopila se jeho zavazadel, a sám vážným krokem zaměřil pod loubí hostince.

"Má krásná dámo!" obrátil se mladý muž k služce, když oba vyšli se v prostranném sále hostince u lva. "Nemýšlím-li se, mám před sebou nejsličnější z všech sklepnic, jež jsem kdy na své umlecké pouti poznal. Jste vy slečna Anna?"

"Prosím, Andula mi říká, že odpovídá děvče zardělé v tvářích a plno rozpaků nad podivným oslovením podivného člověka."
"Andula! I toť pravá hanbnost!" zvolal přímo patheticky. "Což jsou ti lidé zde slepi nebo mají tadyhle v těch místech místo vřelého srdce ledový rampouch? Andula, Anička, Anoušek — to všechno jsou krásná a sladká jména, ale žádné z nich neslydve vystihnutí sladkost a krásu vašeho zjevu! Ale což —" zvolal náhle, pozorně si napsu na okně, — "trochu dršťkové polévky máte?"

Devíce odlechtlo si radosti nad

tím, že cizinec počal zase mluvit srozumitelným mu jazykem a postavivši kufřík ke stolu, ochotně odběhl.

Mladík rozhlédl se po sále, počal ho měřiti kroky po délce i šířce, při čemž přiblížil se až ke dveřím kuchyně, jimiž pronikala do sálu libezná jakás vůně, již do sebe sál dlouhými doušky v blažené předtuše slasti, jež ho očekávaly.

"Nějaký blázen tam je," zaslechl sladoučký hlas sladké Andulky. "Vypadá jako nejsvětější kropáč a mluví jako na pimprlácké komedii."

Cizinec prohlédl svůj znaleckým okem všechny kouty, stěny i strop sálu, vrátil se ke stolu, na nějž Andulka postavila talíř kouřící se polévky, a chutě se do ní pustil. "Slyšte, má zlatá Andulko!" hovořil, statečně se při tom oháněje lžičkou. "Polívka je znamenitá, ale já nejsem blázen! Nic se nečervejte, neboť zůstanu-li dle pod vlivem — br, ta je horká — vašich ohnivých očí, mohou se vaše slova státi prookočky. Ale neškodilo by, kdyby ta vaše méně prozrazovala, že to jsou dršťky! — A téhle té frizurě, vidíte, té se neříká "nejsvětější kropáč", nýbrž Apollo. A — trochu větší porce byste mohli dávat — takhle se nemluví na pimprlácké komedii, nýbrž na prknech, jež značí svět. Víte, šlechetná pannu, co to znamená?"

"To, prosím, nevím!" odvětilo děvče prostodušně.
"Nevíte? Nu, neškodí; však vy se to dozvíte. Ale teď mi povězte, kde je pan hotelier a proč se mi dosud nepřišel představit?"
"Já, prosím, nevím, kdo to je."
"Ona neví! Ó, svatá prostoto! Hotelier, totiž pán a držitel této hospody u bílého lva."
"To je tady, prosím."
"Ano, ale pan hostinský tady není —"
"Ten je dnes u okresu, u soudu."
"Nu, neškodí! Pak tedy slyšte vy, okraso tohoto rozkošného koutku naší milé vlasti. Otevřete mi účet a napište mi k tíži tuto božskou snídani, jež byla daleko chutnější, než by se dle její vůně bylo dalo souditi."

"Prosím, pět krejcarů."
"Dobře! Napíšte! Nemám ve zvyku platit až všechno najednou. Svatoslava Karolinský, pamatujte si to, první milovník divadelní společnosti Venceslava Jarmolinského. A tato má zavazadla vezměte zatím v opatrování, ale — pro milý bůh, děvče — ať se mi to neztratí, neboť to by byla škoda nenahraditelná! — A teď mi povězte, kde je zde radnice?"
Devíce všechno poleteno přívalem slov mladého muže, jenž směle pohlížel mu do očí, ukázalo oknem

ven na protější budovu a pak odběhl s kufříkem do kuchyně.
Zatím Svatoslav Karolinský, spatřiv na stole nůžky, provedl rychle bezbolestnou operaci na kuse poděvu, jež opomenul ochoditi se souměrně s ostatní podrázkou, načech oštril i třepení, zdobící jeho spodky.

"Škoda toho kusu látky," brnkal si při tom. "Kdybych hrál Mexikána, dobře by se ty tršné hodily, ale zde máme na repertoáru samé rytířské kusy a salonní hry. Je tedy to třepení zbytečné! — Adié, můj anděle," obrátil se zase ku sklepnicí, "zachovejte mi svou přízeň a pořádný oběd, kdybych se snad někde u honoráře vašeho města nad očekávání zdržel!"

A kynuv užasle sklepnic tak důstojně, jako by se král loučil se svým dvořanstvem, vyšel z hostinské místnosti a zaměřil přes náměstí přímo k radnici.
Andula, když se trochu vzpomatovala, vyběhla za ním. Bylo jí zde úzko, neboť neměla, s kým by si byla popovídala o tom bujčovném tvoru, který se byl usídlil pod ochraňujícím štítem bílého lva.
"Co pak to je za podivná?" ptal se dychtivě soused Šimerka, jenž spatřiv Andulu, rychle k ní pokročil.
"Božinku, pane sousedi! Pomyslete, to je od těch komediantů, od těch herců, co zítra přijdou. Jde si na radnici pro povolení."
"Tak, tak! Já bych jim dal povolení," durdil se počestný soused. "Puhmistrem být — jako cikány bych je dal za hranice obec doprovodit."
"I jemináčku, pane sousedi! Proč pak to? Bude tu aspoň trochu veselí! — Beztoho teď páni studenti nie nedělají —"
"Vy tomu rozumíte, vy hloupá —" brumlal dobromyslně soused Šimerka. "Jen když studujete, když by studovali! Víte by dělat nemuseli. Tyhle komedie, akademie a takové vymyšlenosti jsou bez tak pro čerta dobré. Dost se zlobíváme o svátcích a o prázdninách, když je ta mladá chasa doma, a teď nám sem přijdou celá banda komediantů a bude snad lidem plést hlavy den —"
"Jenom ob den přý; na každý den — povídal — že by nesehnali publikum, či jak to jmenovali," vysvětlovalo děvče ochotně.
"No však, ob den! I to je hříšné dost. To bude v hospodě hluk, že se budu muset se svou bulkou někam odstěhovat. A vy se tu ještě zubíte, jakoby vám byl vsplňjaký světoběžník milejší, než pořádný, usedlý měšťan, vy hloupá —"

A usedlý měšťan Šimerka otočil se, neokaje na seboobranu životně Andulky, a spěchal honem dále, aby co nejdříve našel někoho, komu by za tepla sdělil, že do Letňan stěhuje se divadlo, a komu by vyložil o tom své náhledy. Nemyslil jiti daleko, neboť skoro před každým z mandel domů a domků, jež svými bohatě zdobenými průčelími krásily letňanské

náměstí, stál některý soused, jak byl právě od práce nebo snad ještě od snídání odběhl.
"Tak co pak, co pak to je za nadělení," oslovil ho pláteník Nejejsa ze sousedního domu, nabízejce tabatěrku. Zasluchel i on, že pošta na náměstí se zastavila, což bylo neklamným znamením, že přijel do Letňan nějaký cizinec, poněvadž dopáčil byl by jel jistě "na slepo" a již někde před městem by byl seskočil.
"Co je! Co pak by mohlo být! Však jste přece viděl!" opovřel Šimerka svým hádavým způsobem. "Komediant! Zítra tu máme na krku celé divadlo."
"Hm, tyátr!" opakoval Nejejsa, jenž se rád zabýval tím, že trochu více věděl o světě. "Konečně i to je dobré! Nestojí to sie za nic, jako všechny ty novoty, ale aspoň přijdou lidé do města."
"Přijdou, přijdou! Kdo pak přijde? A kdyby na krásně přišli, co z toho máme, řekněme příkladně, my dva, co? Nic a pak zas nic. Nejvýš že Soulavý strží za nějakou holbu víe —"
"Tudy na to!" vítězoslavně řekl Nejejsa. "Peníze přijdou do města, a to je konečně to hlavní. Utrží on, dá utržit nám a tak to v světě chodí. Peníze jsou kulaté a proto se kutálejí od jednoho k druhému."
"Máte zas moc výkladů, ale na to právě nepomyšlete —" durdil se Šimerka.
"Pravé — pravé! — Co je to právě? Konečně vždycky peníze, neboť kolem těch se točí svět. A všechno, co nám přináší peníze, je dobré, třeba za nic nestálo."
"Tak," ozvalo se za zády pláteníka. "Já sie nevím co, ale když to říká tuhle knotr Nejejsa, nemůže to ani být moc hloupé."
"Vy jste nám tu zrovna scházeli," utřhl se Nejejsa na švec Kubíka, jenž s dýmku zapekačkon mezi zuby, v jedné ruce nedošitou botu, v druhé fidovalku, k nim se přiblížil.
"Inu právě proto jdu, aby vás tu konečně bylo dost," skáčil Kubík, jenž s nikým nemluvil, aby jeho oblíbená fidačka a přísluší do své řeči nepřipletal. "Tuhle příkladně mistr Šimerka jistě je jen rád, že má komu povídat novinu."
"A abyste věděl, nie vám nepovím! A zrovna ne —"
"Nu, houby zle! Uhodl jsem to i bez vás. Myslíte, že neznám svět? Herece to byl, divadelní herec. A i to vím, že přijdou za ním ostatní a že tu budeme mít divadlo a přijde přece do té naší shniloty trochu života."
Švec Kubík, jenž za svým řemeslem po jarmarkech jezdíval a tak zcestoval notný kus světa, zejména co se ho vejde mezi Budějovice, Kapleci a Litomyšl, byl jeden z neppokročilejších občanů letňanských, ale při tom, jako všichni šveci, nespokojene a tudíž i rýpal.
"Abyste vy se pořád všemu nevyklíboval! Toť byste ani vy nebyl," durdil se Nejejsa, jenž si

nemálo zakládal na tom, že byl také jedním z otců města. "Konečně, kde tu máte co shnilého! Obecní úřty v pořádku, škola v pořádku, všecko v pořádku. A v obci tieho a bylo je ještě těšji, kdyby občas všelijací rýpalové nevrčeli —"

"To je právě to! Tícho — stojatá voda. A proto hnije, a eo hnije, smrdí. Trochu života by do toho mělo přijít, aby se tu něco dělalo. Když nie jiného, bude tedy aspoň divadlo. Zaplat pámbu i za to."
"Za vás asi sotva vstup zaplatí, leda byste se zas jednou božihodově umyl," oplácel pláteník Kubíkovi. "A co mluvíte, je nonsmysl. Já snad také sešel kus světa — myslím. A to vím, že kde je ten život, jak vy byste ho rád, tam jsou hádky a sváry na denním pořádku. A nač tuto nám? Konečně člověk je rád, když si své odbude a má od celého světa pokoj —"

"A v bázni boží tloustne a tloustne," nabíral si zase Kubík hubeného jak šindel Nejejsu.
Šimerka učinil konec hádce, jež počínala již trochu ostřeji, ukázav rukou na radnici, odkudž právě vyšel zase Svatoslav Karolinský.
"Malý muž byl v obloučji nějak rozpálen a díval se nepřítli vlněné na Letňany, jež se mu nyní zdály býti mnohem méně krásné, než ráno, když do nich triumfálně vjížděl na černožluté lakovaném voze. Nedostalof se mu u hlavy města svítání zrovna laskavého.
"Víte, kdybych vám to mohl zakázat, zakázal bych," řekl purkmistr Jarolimek skoro hněvivě. "Divadlo! Kdo to kdy u nás slyšel a k čemu je to pro čerta dobré? O jarmarce máme komedii a pimprlové divadlo, o vagaciích studenti nám zahrají nějakou tu hloupost a dost je toho na celý rok. Do alelujá dost!"
"Pak purkmistr ráč zajistě žertovat," namítal nesměle Svatoslav, jehož jaksi opustila jeho výmluvnost, což stalo se ovšem hlavně z té příčiny, že ho hlava obce takřka ani k slovu nepustila.
"Já žertovat? Zde jsem úřad a zde nežertuji! — A povídám, kdybych mohl, zakázal bych, ale když okres dovoluje, hrajte si! Ale k čemu je to dobré —"
"Raďte prosím, povážit, že divadlem šíří se vzdělanost —"
"Nechte mne s tím na pokoji! To je nějaká vzdělanost, dívat se na vaše tatramany?"
Pokračování.

Jak léčit bolavost hrdla.
Bolavost v hrdle, chraptivost a různé katary vyskytují se v zimě eo následek nastuzení. Pro úspěšné léčení těchto chorob není jiného tak působivého prostředku jako Severin Antiseptol. Používá se eo kloktadlo, eo spreha, na vypláckování ústní dutiny a na vysykřikování. Udržuje postižené části v čistotě, tiší zánet a působí hojivě na zanícenou sliznici různých dutin a otvorů těla. Cena láhev 25c. Na prodej v lékárnách a v obchodech s léky. W. F. Severa Co., Cedar Rapids, Ia.

Dr. J. F. Scheffcik,
...všechny se vyhradit...
OČNÍM, UŠNÍM, NOSNÍM A HRDELNÍM NEDUHŮM.
Ošetř. hodiny: Ráno od 9 do 12 hodin, Odpoledne od 1.30 do 4 hodin.
Ošetrova: 301 2 Maximo Temple, roh Hennepin Ave., and 8th St., So.
TEL.: N. W. Main 4670 Minneapolis Minn.
Twin City 9798

Posíláme na zkoušku
Bez jediné centu sklada a vy placením dopravim a dovolim
I Odejni volnou zkoušku.
Bijet vas to pozice se poznati na ze niska ceny a nase polivilnost ne nabijky na neprijemnu drazbu 100 modulu hiepry.
Tovarni ceny. Nekupujky kele, nebo par zremových raft od radneho za radnou cenu, do kod nedoplateky si o tak umilov ky katalog a poznate nase polivilnost nabijky na prvni voze kony hiepry. Jicel do vaki, kazdy veliky, jicel do vaki, kazdy veliky, jicel do vaki, kazdy veliky.
Jezdicki jednatel v drole vradia vaji velke penize okazovim a prodajem nashim kol. Prodavame levny, uz kleratoky novy. Duvodem rdy, lazdy, vime pochby a o pravy za polovny ceny. Nje skaje dele, nje dno. Pro svatini nabijky. Mead Cycle Co., Dept. G 29, Chicago, Ill.

Hodinky se řetizkem zdarma
Americká hodinky se solidní zlatovými pouzdrem a přiléhavou aboulnou zárukou zcela zdarma kvalitu, kito prok 24 kusky u nashich zákazniků, kitemo, v rone ide jeden. Poliste nam svo jmeno a dme vam svit. Až prodáme, zadete nam 22 00 a my z dme vam hodinky se řetizkem.
Henry Jewelry Co., Dept. 178, Chicago.

Dopisťte nám
a sdělíme vám, jakým způsobem si můžete vybrat posty z umělého kamene, neb konkrty. V ýroba těchto postů stojí pouze asi 12 centů a jeden tak vydrží padesát let a více. Dáme vám též i jednatelství pro prodej těchto forem.
McElroy Post & Pole Company, No 35-16 Ave. West Cedar Rapids, Ia.

Krajané!
\$50.00 postaví tento domek.
Kdo se zabývá myšlenkou na zakoupení farmy, ten nechybí, když dopíše mi o popis a ceny pozemků zede kolem města Phillips, v nové založené osadě Nová Práze. Ceny od 7 do 12 dolarů za akr, na splátku dle plání, buď měsíční nebo roční. Píšte na 121f
JOHN SCHAUER, zástupce Bohemian American Land & Loan Co., Phillips, Wisconsin.

Spolehlivé pojištění na život
za skutečnou cenu u
WOODMEN of the WORLD
(Děveřil Světa)
české tábory v Omaze a South Omaze.

COLLIN'S NEW YORK MEDICAL INSTITUTE

ÚSTAV ZALOŽEN 1897. PRAVDIVÉ OSVĚDČENÍ.

Dr. E. C. COLLINS
světově známý Profesor medicíny, zakladatel slavného ústavu Collins N. Y. Medical Institute, a původce vřelé knihy VŮDCE KU ZDRAVÍ tištěné v české řeči.

POZOR.

CHRÁNTÉ SE PŘED ŠPATNÝMI A LACINÝMI LÉKAMI, KTERÉ RŮZNÍ MASTIČKÁŘI LEKAŘI ROZHLASUJÍ A VYCHVALUJOU.

Toť je právě ODDOBÍ ROKU, v kterém se RŮZNÉ NEMŮCE VYVÍŠUJÍ a také VYSKITUJOU se různí POCHYBNÍ lekáři o kterých jete řádní NESLÍŠEL a kterých zá jiti NEZNÁ.

CHRÁNTÉ SEBE A VAŠÍ RODINU.

před tími mastičkáři. Nedejte se lákat nebo VYRUŠIT obiláckami mastičkářských doktorů, kteří jsou Vám NEZNÁMI. Nejlepší a NEJSLAVNĚJŠÍ ústav je COLLINS NEW YORK MEDICAL INSTITUTE, který každý Cech po celých Spojených Štátech in po celém světě zná. Jeho slavní lékaři vyložili tišce Česku, kteří již strátili nashy, když je různí mastičkáři lákali a nemohli je dovéřt.

Tišce podlé ubohých dopisu vám to doznakje.

Když lste nemocný, anebo Váš přítel trpí na bñháknu, bolení hlavy, arleuiv vřavim, nemoco ledvin, žlár, mchýky, asthma, bronchitidy, starý kila, šetulu, slabost nervů, neroznoš, plícní nemoco, otrávení krvi, posáky souchotu, RŮZNÉ MUŽSKÉ A ŽENSKÉ TAJNO — PUHLAVKÉ NEMŮCE, kolní vřazky, vředy, polávní slabost, venarigiti, ŽENSKÉ NEMŮCE, chýbné bolesti mčedni, neplánost, bolestí mastičkáři, žaludkové nemoco, atluhnutí svalov, krís, vředim CHRONICKÉ A ZASTARALÉ NEMŮCE a jin. Píste nebo dostavte se do

THE COLLINS NEW YORK MEDICAL INSTITUTE
140 W. 34th St., New York

kde, můžete být místně, že OBDRŽITĚ neobysteji léky, které Vám předpíše PO DŮKLADNÍM PŘESKŮMÁNÍ nemoco, vřetoni profesor tohoto slavného ústavu. Každý Cech zná COLLINS NEW YORK MEDICAL INSTITUTE, je jost to nejblávnější ústav. To je první a jediný ústav v státě New York, který se málo mnerova COLLINS NEW YORK MEDICAL INSTITUTE a ti lekáři mastičkáři, kteří se Vám nabízejí ve svých obiláckech, že Váš vřetel, byl iždostní stať se POD LEKÁŘMI v COLLINS N. Y. MEDICAL INSTITUTE, jen proto, aby jae mohli pokračat dovéřt tajnost nashich neobystejiých léků.

Dr. S. E. Hyndman, lékařský přítel.

Byl jsem u mnoha lékařů, kteří však mně nemohli spomoc. Vy a Vašimi lékami jeto mně spomoc v krátko čas.
JOS. NICKEL,
51. Central Ave., Johnstown, Pa.

Vřadní hodiny: Den od 10 ráno do 5 odp. V no dall od 10 ráno do 1 odp. Út. a pátek od 7-9 večer.

Přilste 16 centů v známých dase a obřetio Dra. Collinsova vřetnou knihu VŮDCE KU ZDRAVÍ.